

РЕШЕНИЕ

№ 3822

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **740** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ж. В. А., ЕГН [ЕГН], срещу Решение от 25.02.2019 г. по нахд № 6337/2018 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НП), 136-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0001065 от 23.05.2017 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ (ООАА) в Главна дирекция „Автомобилна администрация“ (ГДАА), с което на основание чл. 93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр), за нарушение на чл. 18, т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ, във вр. с чл.8, ал.1, пр. 2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ, ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Поддържа, че обжалваното НП е незаконосъобразно и санкционираното с него нарушение не е доказано. Излага съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на административното производство. Твърди, че не е призовавана за съдебните заседания по делото. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено

друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба Областен отдел „Автомобилна администрация“ при Главна дирекция „Автомобилна администрация“ не изразява становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение от 25.02.2019 г. по нахд № 6337/2018 г. СРС, НО, 136-и състав, е потвърдил НП № 42-0001065 от 23.05.2017 г., издадено от началник на ООАА в ГДАА, с което на основание чл. 93, ал.1, т.1 ЗавПр за нарушение на чл. 18, т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ във вр. с чл.8, ал.1, пр. 2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя А. Г. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени от компетентни длъжностни лица, в кръга на правомощията им, при спазване на изискванията за форма по чл.42 и чл.57 ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е за осъществено и доказано нарушението по чл. 18, т.3 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ, вр. с чл.8, ал.1, пр. 2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 108 състав е валидно, допустимо и правилно. Наведени в жалбата на касаторката Ж. А. касационните оплаквания са неоснователни.

Не е допуснато твърдяното от нея съществено процесуално нарушение, изразяващо се в разглеждане на делото при нередовното ѝ призоваване. В действителност, жалбоподателката не е била редовно призована за насрочените съдебни заседания, но това е така, тъй като не е намерена на посочения от нея адрес. Разпоредбата на чл.61, ал.2, изр.1 ЗАНН дава право на съда в тази хипотеза да даде ход на делото, което е и сторил. Твърдения за други процесуални нарушения в хода на въззивното производство в касационната жалба не са наведени, поради което и предвид разпоредбата на чл.218, ал.1 АПК съдът не дължи произнасяне.

Противно на твърдяното в касационната жалба, СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното

действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точно съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря. Противно на твърдяното в касационната жалба Софийският районен съд се е произнесъл по всички възражения, наведени в жалбата пред него. Според постановление за отказ от образуване на досъдебно производство рег. № 12399 от 31.03.2017 г. по описа на СРП, Ж. В. А. притежава удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил сер. ВТ № 016834, валидно до 31.12.2017 г. При проверка на 11.02.2017 г. от полицейски служители при 02 РУ-СДВР същата не представила удостоверение за психологическа годност (УПГ). Служебна проверка в регистрите на ИААА установила, че последното издадено УПГ е със срок на валидност до 09.12.2016 г. След тази дата, на 20.02.2017 г., касаторката подновила издаденото удостоверение.

Правилно и обосновано въззивният съд е приел възраженията на лицето за неосъществяване на таксиметрова дейност за нейна защитна теза, която не се установява от събраните по делото доказателства. Нарушението на чл.18, т.3 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметровия превоз на пътници се установява от показанията на актосъставителя А. Г. К. и от цитираното постановление на СРП. Указание в тази насока е, че няколко дни след проверката касаторката е подновила притежаваното УПГ – на 20.02.2017 г. Твърденията ѝ в дадено писмено обяснение рег. № 52-00-29-2569 от 16.05.2017 г., че не осъществява таксиметрова дейност, тъй като не притежава разрешително за тази дейност се оборват от данните за притежавано удостоверение за водач на лек таксиметров автомобил сер. ВТ № 016834, със срок на валидност до 31.12.2017 г.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства правилно и обосновано е навела районния съд на извод за доказаност на нарушението на чл.18, т.3 от Наредба № 34/1999 г. Същото е санкционирано с абсолютния размер на глобата, посочена в чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози с акт на компетентен административнонаказващ орган – наланик на Областен отдел „АА“ предвид представена заповед № РД-08-249 от 15.05.2015 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да се налице визираните касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 НПК. На основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, присъждането на разноски се дължи на ответника по касация, но предвид липсата на заявена от страната претенция за присъждането им и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.02.2019 г. по нахд № 6337/2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.